

Bedrieglijke dierenliefde (Artikel geplaatst door de Vereniging Eigen Paard)

Tegenwoordig is er in de media steeds meer aandacht voor mensen die op een dwangmatige manier spullen verzamelen. Deze “hoarders” verzamelen vaak letterlijk alles. De beelden van overvolle woningen waarin de meest ondenkbare zinloze goederen zijn gestouwd, geven veel mensen een eng gevoel. Hoe heeft iemand het zover laten komen? Meestal worden familieleden buiten de deur gehouden, soms zijn kinderen uit huis geplaatst en leidt de persoon een geïsoleerd bestaan. Dat deze mensen lijden aan een ziekte wordt vaak pijnlijk duidelijk als iemand in tranen vertelt geen afstand te kunnen doen van hondenhaar, urine en ontlasting in glazen potten bewaart of heftig protesteert tegen het weggooien van beschimmelde voedselresten.

Sommige mensen met verzamelzucht hebben zich toegelegd op het verzamelen van dieren. Het is merkwaardig dat deze mensen vaak beschouwd worden als dierenliefhebbers waarbij de boel een beetje uit de hand is gelopen. Meestal wordt er in Nederland dan ook geen link gelegd met het hoardingsyndroom, het psychiatrische ziektebeeld waar dwangmatige verzamelaars aan lijden. Met tot gevolg dat er niet adequaat wordt opgetreden wanneer iemand over de schreef gaat en een huis en/of perceel volgestouwd heeft met dieren. Meestal volstaan instanties met het in beslag nemen van de dieren en eventueel het ontruimen van een woning, zonder verdere hulpverlening te bieden of controles uit te voeren om herhaling te voorkomen. Het gevolg is dat de verzamelaar weer gewoon opnieuw begint. Uit onderzoek blijkt dat het aantal recidieven op ongeveer 100% ligt.

In Nederland zijn er gevallen bekend van mensen die meer dan 1000 dieren in hun huis hadden gepropt. Animal hoarders hebben meestal niet in de gaten dat hun dieren de juiste zorg ontberen en ontkennen dat ook. Wanneer er niet ingegrepen wordt, verslechteren de omstandigheden steeds meer. Hoe erger het uit de hand loopt, hoe meer ook de zorg afneemt. Met als gevolg dat dieren uitdrogen, ondervoed raken, ernstige gezondheidsproblemen krijgen of sterven. De hoarder weigert hulp te zoeken of in te zien dat het zo niet verder kan.

Niet iedereen die een bovengemiddeld aantal dieren heeft is een hoarder. Pathologische dierenverzamelaars onderscheiden zich van dierenliefhebbers door onder andere de volgende factoren:

- Animal hoarders gebruiken de dieren om hun eigen behoeften te vervullen, maar ontkennen gelijktijdig de behoeften van hun dieren.
- Zij falen in het verstrekken van de minimaal vereiste dierzorg.
- Ze hebben veel meer dieren dan hun woon- en leefsituatie toestaat.
- Ze ontkennen de ernst van de toestand van hun dieren en de impact die hun stoornis op de dieren heeft.
- Functies van kamers in huis vallen weg omdat de hoarder maar door blijft gaan met hamsteren.

De animal hoarder verschilt niet wezenlijk van de hoarder die spullen verzamelt en lijdt aan een vergelijkbare ziekte, met dat verschil dat animal hoarders levende wezens verzamelen die ernstig lijden onder de psychische en mentale problemen waar de hoarder mee kampt. Een animal hoarder is iemand die zich over een hoeveelheid dieren ontfermt en niet in staat is om voor deze dieren te zorgen.

Hoewel de meeste ziekelijke dierenverzamelaars zich toeleggen op katten, honden, knaagdieren en vogels, bestaan er ook paardenverzamelaars die dieren onder erbarmelijke omstandigheden houden. De paardenhel die een dierenverzamelaarster aan de Loolaan in Den Haag had gecreëerd staat iedereen nog helder op het netvlies.

RTV Noord bracht in 2008 een zaak aan het licht van een Groninger die 11 pony's had

verzameld op een veldje langs de A7. De dieren, die vel over been waren, moesten drinken uit een sloot waarin het karkas van een gestorven pony lag. De woning van hun eigenaar leek op een uitdragerij, hetgeen meteen verduidelijkt dat animal hoarders vaak ook verwoede spullenverzamelaars zijn. Een klein aantal animal hoarders bedrijft zoöfilie, zo blijkt uit onderzoek. Zo ook deze man, want buurtbewoners zagen dat de man regelmatig zijn paarden seksueel misbruikte. Instanties schitterden door afwezigheid en toen er eindelijk gedreigd werd in te grijpen verdwenen de 11 pony's naar een onbekende bestemming. Ze zijn afgevoerd door hun eigenaar en met zijn allen in een trailer gestouwd die geschikt was om 2 pony's te vervoeren. De Dierenbescherming bestempelde deze hoarder als een "hobbyboer". Kwelijk, omdat het de werkelijke problematiek verhuult. Extra triest omdat de man in het verleden ook al eens in de fout was gegaan en toen 300 dieren had verwaarloosd.

Animal hoarding is een probleem waar we als samenleving onze ogen niet voor mogen sluiten. Mensen die bijvoorbeeld een paard herplaatsen moeten goed opletten bij wie het dier terecht komt. Zo'n dier kan ook in handen vallen van zo'n verzamelaar. Sommige van deze verzamelaars stelen dieren. In Nederland schiet regelgeving ernstig tekort en laat de hulpverlening steken vallen door een gebrek aan kennis. Niet alleen de dieren, maar ook de hoarder zelf en eventuele aanwezige kinderen hebben hulp nodig. In mijn boek "De horror van animal hoarding" kun je meer lezen over dwangmatige dierenverzamelaars en de achtergronden van hun problematiek. Naast het bespreken van praktijkgevallen en interviews met deskundigen, ga ik uitgebreid in op de verwoeste dierenlevens en alle gevaren die deze stoornis met zich meebrengt.

© Monique Hendriks – Auteur: De horror van animal hoarding"